

Lovgivning for de paagældende Selskaber. Jeg tror nu ikke, at denne Indvending betyder saa grumme meget. De Forhold, Talen her er om, ere jo ret enkle, ret lette at overskue, og der vil neppe behøves særlig Lovgivning for at kunne drage disse Former for Gevinst ind under kommunal Beskatning. Vi have imidlertid under Ændringsforslag Nr. 15 til en vis Grad taget Hensyn til denne Indvending, for saa vidt vi i Kommissionens Indstilling have strøget Ordet „Fornyelsesfond“, der maaske paa Selskabslovgivningens nuværende Trin kunde give Anledning til visse Vanskeligheder ved Fortolkningen. Men jeg vil i øvrigt benytte denne Lejlighed til at spørge den højtærede Indenrigsminister om, hvordan han stiller sig til Realiteten af de Forslag, Talen her er om. En Aktie- og Andelsselskabslovgivning er jo nu paa Trapperne. Jeg vil da gerne have at vide, om den højtærede Indenrigsminister kunde være tilbøjelig til, naar denne Lovgivning er traadt ud i Livet, da hurtigt at gøre Skridt til en Beskatning i Lighed med den, her er angiven. Jeg vilde sætte Pris paa at faa et klart og tydeligt Svar paa dette Spørgsmaal. Jeg kan sige, at vor Stilling vil i væsentlig Grad være afhængig af dette Svar.

Jeg skal saa endelig omtale Ændringsforslag under Nr. 10, som er stillet af Socialdemokraterne i Forening med de Radikale. Det gaar ud paa, at der i større Landkommuner kan gives Adgang til at indføre Ligningskommissioner i Lighed med dem, der findes i Købstæderne. Forslaget er, som ogsaa den højtærede Ordfører oplyste, stillet i Overensstemmelse med et særligt Lovforslag, der blev indbragt af flere af mine Partifæller her i Tinget og henvist til Udvalget. Med Hensyn til den saglige Motivering kan jeg henvise til de Udtalelser, der forleden faldt fra det ærede Medlem for Lyngbykredsen (Wilmann). Vi have kun ment, at Grænsen for de Kommuner, for hvilke saadan Adgang burde aabnes, uden Skade kunde være sat en Smule højere, end Forslaget oprindeligt lød paa. Forslaget lød paa 2,000 Indbyggere og der over, vi have ment at kunne forhøje Grænsen til 3,000. Flertallet i Udvalget har for saa vidt taget noget Hensyn til det nævnte Lovforslag, som det under Nr. 9 har foreslaet, at fremtidig skulde Adgang til at benytte Ligningsmænd staa aaben for Landkommuner med over 4,000 Indbyggere, medens denne Ret tidligere var begrænset til Kommuner med

over 10,000 Indbyggere — der er, i Parentes bemærket, kun en eneste Landkommune i Danmark, som har over 10,000 Indbyggere. Altsaa, Flertallet er gaaet med til at rykke Grænsen for Anvendelsen af Ligningsmænd ned fra 10,000 til 4,000 Indbyggere. Det er en Indrømmelse, vi i og for sig gerne acceptere, men den tilfredsstiller ikke, tror jeg, den Trang, som utvivlsomt er til Stede i flere meget store Landkommuner til at faa en selvstændig Ligningskommission indført, saaledes at Sogneraadet kunde aflastes for det i saadanne Kommuner meget byrdefulde og ansvarsfulde Arbejde, som Ligningen nu om Stunder er. Det er jo kun et ganske ringe Antal Kommuner, det her drejer sig om. Jeg har fra Folketællingen 1906 opgjort, at der den Gang — og Forholdet er vel meget nær det samme nu — kun fandtes 37 Landkommuner med over 3,000 Indbyggere —, det er altsaa udelukkende dem, der her er Tale om. Deraf vare kun 14 med over 4,000 Indbyggere og af disse kun 6 med over 5,000 Indbyggere. Det er altsaa kun forsvindende faa Steder, Kommunalbestyrelserne ville faa Adgang til at benytte sig af Ligningskommissioner, men for disse ganske enkelte meget store Kommuner kan det jo til Gengæld være et Spørgsmaal af overmaade stor Vigtighed.

Ja, hermed er jeg færdig med, hvad jeg foreløbig kunde ønske at sige, og jeg skal kun sluttelig anbefale de ærede Medlemmer at stemme for de Forslag, som ere stillede af mit Parti, dels alene, dels i Forening med Medlemmer af andre Partier, dels sammen med hele det øvrige Udvalg.

Keiser-Nielsen: Den ærede Ordfører for Regeringspartiet begyndte med at udtale, at for Øjeblikket var der ikke Anledning til at brede sig vidt over dette Forslag, som nu laa paa Tingets Bord, da Interessen jo vel ogsaa for en stor Del nu var samlet her ovenover i det høje Landsting. Jeg haaber ikke, at denne Udtalelse fra den ærede Ordfører skal være et Udtryk for, at Regeringspartiet med samt dets Ministerium for Tiden ogsaa skulde ønske, at Interessen samlede sig om det høje Ting ovenover, medens Interessen veg fra Tinget her nede. Jeg haaber, at Regeringspartiet fremdeles vil mene, at Interessen, baade naar vi forhandle Forslag, og naar vi have en almindelig politisk Debat, maa blive ved at være i det folkevalgte Ting.